

Μετά τη σχετικά “πηγμένη” Κατεχάκη, απλώθηκαν μέσα στο παρμπρίζ του Mini Cooper S coupe, οι λωρίδες της Αττικής οδού. Προσπαθώντας να θυμηθώ που υπήρχαν κάμερες, εισέπραττα τις πρώτες εμπειρίες, εκεί πάνω, στου Υμηττού το φρύδι.

Ήταν ένα εξαιρετο φθινοπωρινό απόγευμα. Με μια σπάνια διαύγεια να απλώνεται στην Αττική γη. Το φως ερχόταν από τη δύση, πλάγιο, διαπερνούσε τις κάθετες κολώνες των σηράγγων δημιουργώντας ένα σκηνικό θεατρικό και καθώς το μοτέρ ακουγόταν κλιμακωτά ανάμεσα στα ανοίγματα, δημιουργούσε μια ευφορία. Η αραιή κυκλοφορία σου έδινε τη δυνατότητα να πιέσεις λίγο στις κατηφορικές καμπές χωρίς να προκαλέσεις.

Τα μηνύματα έρχονταν ήσυχα και εύκολα. Κρατούσε τόσο άνετα τόσο υψηλές ταχύτητες, έστριβε στις καμπές με τόση άνεση. Η πετυχημένη συνταγή Mini ξεδίπλωνε τα γνωστά προσόντα της.

Την επόμενη μέρα

Το φθινόπωρο του 1969 το πρώτο ημίαιμα έφθασε στα τέλη του '60. Εξώφυλλο στο "Hot Car" που απεικονίζει τον πρώτο ημίαιμο που έφθασε στα τέλη του '60, τον πρώτο ημίαιμο που έφθασε στα τέλη του '60, τον πρώτο ημίαιμο που έφθασε στα τέλη του '60.

